

Bohomolca Franciszka

Dzielnice: Żoliborz

Osiedla:

Atrybuty:

Rok utworzenia nazwy: 1926

Opis

Franciszek Bohomolec (1720-1784) - jezuita, komediopisarz, poeta. Pochodził z Białorusi, był absolwentem Akademii Wileńskiej, w Rzymie zaś studiował teologię. W Warszawie znalazł się w 1752 roku i tu pozostał do śmierci. Początkowo był nauczycielem wymowy w Gimnazjum Zaluscianum (ul. Jezuicka 4) oraz w Collegium Nobilium. Od 1761 roku do śmierci był redaktorem najpopularniejszych wówczas stołecznych czasopism - "Monitora", "Wiadomości Uprzywilejowanych Warszawskich" oraz "Kurier Warszawski". Należał do stałych uczestników obiadów czwartkowych wydawanych przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. W 1773 roku, po kasacie zakonu, objął funkcję dyrektora Nadwornej Drukarni Jego Królewskiej Mości (pierwotnie drukarni zakonnej), wydając łącznie ponad 250 tytułów o przeróżnej tematyce - od literatury po poradniki, wszystkie jednak bardzo starannie opracowane, często ze specjalnie projektowanymi czcionkami. jako pisarz specjalizował się w komediach (m.in. "Małżeństwo z kalendarza", "Pan dobry") i librettach operowych ("Nędza uszczęśliwiona"). Spod jego pióra wyszedł też słynny "Kurdesz nad kurdeszami" oraz "Wieczory na Starym Mieście u konsyliarzystwa Czempińskich".

Spoczywa:

Katakumby na Cmentarzu Powązkowskim, w miejscu dziś nieznanym.

Ciekawostki

W X i XI wieku istniała tu wieś Polkowo (Polikowo, Pólkowo), własność książąt mazowieckich. Na przełomie lat 30 i 40 wieku XVII Władysław IV podarował wieś Kamedułom z Bielana. Przez teren wsi przepływały 4 rzeczki (potoki): Bełcząca, Drna, Rudawa i Polkówka. Stały tu już tartaki, browary, cegielnie i młyny. W związku z epidemią w 1624 roku powstał tu dzięki Łukaszowi Drewnie szpital i przytułek św. Ducha. W czasie potopu szwedzkiego wieś spalono doszczętnie. Odbudowała się ona jako Kępa Potocka. Jeszcze w roku 1926 była to jedyna ulica w okolicy. W latach 30 zaczęła budować tu domy Spółdzielnia Mieszkaniowa Dom Urzędniczy, zwana 1000 za 1000, oferująca 1000m2 za

1000 złotych. Przy każdym domu urządzano ogród (ew. sad). Nazwiska projektantów domów nie są znane, a same budynki acz skromne, były nad wyraz użyteczne.

Stan obecny:

Nr 2: **Dom bliźniak.** Wspólny z nr 4, garaż, piętro, poddasze.

Nr 4: **Dom bliźniak.** Wspólny z nr 2, garaż, piętro, poddasze.

Nr 6: **Dom bliźniak.** Wspólny z nr 8, taras.

Nr 8: **Dom bliźniak.** Wspólny z nr 6, taras.

Nr 9: **Willa.**

Nr 10: **Dom.** Taki sam jak nr 6-8.

Nr 11: **Dom bliźniak.** Wspólny z nr 13. Remontowany w 2007.

Nr 13: **Dom bliźniak.** Wspólny z nr 11. Remontowany w 2007.

Nr 14: **Dom mieszkalny** (drugi adres Dygasińskiego 39). Duży, trzypiętrowy.

Nr 15: **Dom bliźniak.** Wspólny z nr 17. Taki sam jak 11 -13.

Nr 16: **Dom.** Duży piętrowy dom z poddaszem.

Nr 17: **Dom bliźniak.** Wspólny z nr 15. Taki sam jak 11 -13.

Nr 19: **Dom parafii św. Kostki.** Mieszka tu prałat Witold Domański.

Nr 21: **Biurowiec Operatora Gazociągów Przemysłowych GAZ-SYSTEM.**

Nr 26: **Kamienica.** 2 piętra, rytm: 3 osie, w ryzalicie 8 osi, 3 osie.

Data nadania nazwy: 1926.09.27. Przed wojną ulica ta biegła aż do ul. Koźmiana - dzisiaj pozostałością po niej jest ścieżka pomiędzy działkami, ciągnąca się aż do ul. Gwiazdzistej).
